

За шибами туркочуть голуби

Василь Стус

За шибами туркочуть голуби
і горобці виспівують щасливі,
перегуки і гамори грайливі
все хлюпають об шиби, мов прибії,
так дивно відгороджений вікном
і зависоким муром. Синь небесна
до тебе прихиляється облесна,
а я, малий і недолугий гном,
тягнусь до неї крізь округлі г'рати,
як потороч. А бородатий сатир,
в кожух убраний, топче перший сніг,
що горнеться довірливо до ніг
і вірою зростає на півп'яді.
Мовляв, ми чим багаті, тим і раді.
Покривджувати нас — хіба не гріх?